

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Ændrede regler for anvisning af arbejde til ledige m. m.)

Fremsat den 26. januar 1978 af *arbejdsministeren*.

§ 1

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 1. september 1977, som ændret ved § 6 i lov nr. 566 af 16. november 1977 og lov nr. 614 af 14. december 1977, foretages følgende ændringer:

1. § 9, *stk. 1*, affattes således:

»Arbejdsmarkedsnævnet består af en formand og 15 andre medlemmer. Arbejdsformidlingschefen er tilføjet nævnet og virker som dets sekretær.«

2. § 9, *stk. 2, 3. pkt.*, affattes således:

»Uden for Københavnsområdet udpeger amtsrådet 3 medlemmer, og kommunalbestyrelserne inden for amtet udpeger i fællesskab 2 medlemmer.«

3. I § 9, *stk. 3*, udgår: »samt arbejdsformidlingschefen«.

4. I § 9, *stk. 4*, udgår: »og arbejdsformidlingschefen«.

5. I § 14, *stk. 2, nr. 4*, ændres »§ 20, *stk. 2*,« til: »§ 20 a, *stk. 2*,«.

6. § 20 affattes således:

»§ 20. Formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere sker ved anvisning, jfr. dog *stk. 2*.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen kan til stillinger, som kan indebære varig ansættelse, eller hvortil der kræves særlige kvalifikationer, formidle kontakt mellem arbejdsgiveren og

een eller flere arbejdssøgende ved henvisning til samtale efter nærmere aftale med arbejdsgiveren. Nærmere regler herom fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

7. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Når anvisning eller henvisning af arbejdssøgende har fundet sted, giver arbejdsformidlingskontoret straks meddelelse herom til arbejdsgiveren. Kommer arbejdsforholdet ikke i stand, eller afbrydes det umiddelbart efter overtagelsen, påhviler det arbejdsgiveren straks at give meddelelse herom til arbejdsformidlingskontoret. Kontoret underretter derefter vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der afviser arbejdssøgende, der af arbejdsformidlingen er anvist eller henvist til ham, er pligtig at godtgøre rejseudgifter, der måtte være afholdt af arbejdsformidlingskontoret, såfremt afvisningen skyldes antagelse af anden arbejdskraft, og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret derom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne være undgået.

Stk. 3. Ved en anerkendt arbejdsløshedskasses anvisning eller henvisning til samtale, jfr. § 24, finder reglerne i *stk. 1* og *2* tilsvarende anvendelse.«

8. Overskriften til *afsnit II* ændres til:

»*Afsnit II. Anden arbejdsanvisning m. v.*«.

9. Efter § 23 g indsættes i *afsnit II*, kapitel 6, som ny § 24:

»§ 24. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet tillade anerkendte arbejdsløshedskasser, at disse som led i den offentlige arbejdsformidling for hele deres område eller for enkelte af deres afdelinger eller for enkelte medlemsgrupper anviser arbejde til ledige medlemmer og henviser sådanne til samtale, jfr. § 20.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler om gennemførelsen af stk. 1, herunder om samarbejdet mellem arbejdsgiverne, arbejdsformidlingskontorerne og de anerkendte arbejdsløshedskasser, der har fået tilladelse i henhold til stk. 1.«

10. I § 24, der bliver § 24 a, ophæves *stk. 2. Stk. 3* bliver *stk. 2*, og i *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 2*«.

11. § 25 affattes således:

»§ 25. Tilladelse efter §§ 24 og 24 a kan tilbagekaldes, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes.

Stk. 2. Med mindst 3 måneders varsel kan tilladelse efter § 24 a endvidere tilbagekaldes, når der ikke længere skønnes at være behov for virksomhed af den pågældende art.«

12. I § 26, *stk. 1*, ændres »§ 24« til: »§ 24 a«.

13. I § 38 indsættes efter »jfr. § 79, *stk. 1*,«: »helt eller delvis«.

14. § 41, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

»3. som enten

a) er beskæftiget som lønmodtager inden for kassens faglige område med en gennemsnitlig arbejdstid på over 30 timer ugentlig, jfr. dog kapitel 11, og som har haft sådan beskæftigelse i mindst 5 uger umiddelbart før begæring om optagelse, eller

b) dokumenterer at kunne få og faktisk får sådan beskæftigelse som nævnt i litra a umiddelbart efter optagelsen, eller

c) har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse til kassens faglige område af mindst 18 måneders varighed, når begæring om optagelse fremsættes inden 2 uger efter uddannelsens afslutning, eller

d) mere end midlertidigt udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, eller

e) aftjener værnepligt.«

15. § 44, *stk. 1*, affattes således:

»§ 44. Uanset bestemmelsen i § 42 kan arbejdsdirektøren tillade, at et medlem, som tager lønarbejde uden for kassens faglige område, bevarer medlemskab i denne, såfremt der ikke findes en anden kasse, hvortil medlemmet kan overflyttes, jfr. § 94.«

16. I § 63, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »arbejdsformidlingen«: », jfr. § 20, *stk. 1*,«.

17. I § 63 indsættes efter *stk. 1* som nye *stk.*:

»*Stk. 2.* Uanset bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, kan et medlem, som inden for de sidste 2 år har haft beskæftigelse i mindst 1½ år, og som forud for ledigheden har haft beskæftigelse i samme ansættelsesforhold i mindst ½ år, inden for den første måned efter ledighedens indtræden vægre sig ved at overtage arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, når det anviste arbejde i henseende til løn- og arbejdsvilkår ikke svarer til medlemmets hidtidige beskæftigelse.

Stk. 3. De nærmere regler for anvendelsen af bestemmelsen i *stk. 2* fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

Stk. 2 og *3* bliver herefter *stk. 4* og *5*.

18. § 63, *stk. 3*, der bliver *stk. 5*, affattes således:

»*Stk. 5.* For et medlem af en kasse, som i henhold til kapitel 6 har tilladelse til at foretage arbejdsanvisning, finder reglerne i *stk. 1-4* tilsvarende anvendelse, når kassen anviser medlemmet arbejde.«

19. § 65 affattes således:

»§ 65. Hvis et medlems ledighed skønnes at blive af længere varighed, påhviler det arbejdsløshedskassen i samarbejde med arbejdsformidlingen at bistå medlemmet med at søge dets arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet bevaret gennem udnyttelse af foreliggende muligheder af uddannelsesmæssig, genoptræningsmæssig og omskolingsmæssig art, jfr. § 43.

Stk. 2. Det påhviler kassen over for tilsynet, jfr. § 88, at dokumentere, hvilke foreliggende foranstaltninger af optræningsmæssig art der er anvendt af medlemmer, som ikke inden for det sidste år har haft en sammenlagt beskæftigelse af over 5 ugers varighed.

Stk. 3. Det påhviler endvidere kassen over for vedkommende arbejdsmarkedsnævnet at

redegøre for årsagerne til ledigheden for medlemmer, der ikke inden for de sidste 2 år har haft en sammenlagt beskæftigelse af over 13 ugers varighed, med henblik på en belysning af behovet for yderligere uddannelsesmuligheder m. v. inden for det pågældende faglige og geografiske område, jfr. § 8.

Stk. 4. Det påhviler medlemmerne at medvirke ved tilvejebringelsen af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3.

Stk. 5. Nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

20. I § 79, *stk. 1*, ændres »§§ 38 og 80, stk. 1.« til: »§§ 38, 80, stk. 1, og 86, stk. 2.«

21. § 86, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge med urette, men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af stk. 1, har kassen kun krav på refusion fra statskassen, såfremt det godtgøres, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Kassen kan bestemme, at dagpengebeløb, som kassen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller af-

delingen.«

22. § 88, *stk. 1-3*, affattes således:

»§ 88. Arbejdsdirektøren fører bistået af arbejdsformidlingskontorerne tilsyn med de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, er kasserne behjælpelig med oplysning og vejledning og yder bistand ved oprettelse af nye kasser.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om det i stk. 1 omhandlede tilsyn.

Stk. 3. Til gennemførelsen af tilsynet kan arbejdsdirektøren fastsætte, på hvilken måde og inden for hvilke frister de til tilsynet nødvendige oplysninger skal gives.«

23. I § 91, *stk. 1*, ændres »arbejdsformidlingskontorerne« til: »arbejdsdirektørens« og »§ 88, stk. 2« til: »§ 88«.

24. I § 101 ændres »§ 20, stk. 1« til: »§ 20 a, stk. 1 og 3«.

25. I § 102 indsættes efter »§ 24«: »og § 24 a«.

26. § 107 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1978, § 1, nr. 1-4, dog den 1. maj 1978.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605, 4342 og 4473; tillæg A, sp. 2369; tillæg B, sp. 673; tillæg C, sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 455 af 1. september 1977. Loven er senere ændret ved § 6 i lov nr. 566 af 16. november 1977 og lov nr. 614 af 14. december 1977 (Dagpengeydelsens varighed) (Folketingstidende 1977-78, FF. sp. 2176, sp. 3152, sp. 3581).

Lovforslaget omfatter bestemmelser om de anerkendte arbejdsløshedskassers deltagelse i anvisningen af arbejde til ledige medlemmer, om fremgangsmåden i almindelighed ved formidlingen samt om arbejdsløshedskassernes bistand til medlemmer, hvis ledighed er eller skønnes at blive af længere varighed.

Endvidere foreslås enkelte ændringer navnlig af administrativ teknisk karakter, for så vidt angår statens tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser (lovens afsnit III, kapitel 14).

Herudover indebærer lovforslaget visse tilpasninger med hensyn til sammensætningen af arbejdsmarkedsnævnene (lovens afsnit I, kapitel 2).

I.

På baggrund af de senere års drøftelser om de anerkendte arbejdsløshedskassers deltagelse i anvisningen af arbejde til ledige medlemmer blev der i efteråret 1976 på foranledning af arbejdsministeren under arbejdsdirektoratet og landsarbejdsnævnet nedsat et udvalg, der fik til opgave at redegøre for, hvorledes der bedst muligt kan skabes basis for en sådan deltagelse fra arbejdsløshedskassernes side. Udvalget, hvori der var repræsentation fra Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsformidlingens personaleorganisationer, landsarbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet, har afgivet en udtalelse den 11. november 1977 (bilag 2).

Arbejdsministeriet er enig med det nævnte udvalg i ønskeligheden af at kunne gennemføre en sådan ændring administrativt. Man er imidlertid af den opfattelse, at indførelse af en adgang for de anerkendte arbejdsløshedskasser til at foretage en sådan anvisning af arbejde til ledige medlemmer, som kan sidestilles med de anvisninger, der foretages af den offentlige arbejdsformidling, bør komme klart til udtryk i lovgivningen. Det foreslås derfor, at der i afsnit II indsættes en bestemmelse, der særligt fastsætter rammerne for arbejdsløshedskassernes virksomhed på dette område.

I overensstemmelse med de intentioner, der lå til grund for den revision af arbejdsløshedsloven, som fandt sted i 1969, må der udarbejdes en række nærmere regler for samarbejdet mellem de anerkendte arbejdsløshedskasser og den offentlige arbejdsformidling med henblik på at sikre, at arbejdsformidlingen fortsat dels kan udøve styringen af og ansvaret for den samlede formidlingsvirksomhed på arbejdsmarkedet, dels kan gennemføre den nødvendige kontrol, som er grundlaget for udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge. Disse regler vil navnlig tage sigte på den gensidige kommunikation mellem arbejdsløshedskasserne og arbejdsformidlingen, bl. a. med hensyn til den øjeblikkelige underretning fra arbejdsløshedskassens side til arbejdsformidlingen om modtagne arbejdstilbud, om foretagne anvisninger og om de arbejdsforhold, der kommer i stand. Det forudsættes, at de gældende lovebestemmelser om ledige arbejdsløshedskassemedlemmers kontakt med arbejdsformidlingen, herunder for så vidt angår personligt fremmøde hos arbejdsformidlingen, opretholdes.

Arbejdsformidlingsudvalget af 1975 blev nedsat af regeringen – i lyset af bl. a. den kritik, som arbejdsformidlingen gennem de senere år har været genstand for – til at undersøge arbejdsformidlingssystemets forretningsgange. Udvalget har den 11. juli 1977 til arbejdsministeren afgivet delrapporter om arbejdsformidlingskontorerne anvisningsvirksomhed, om deres tilsyn med de anerkendte ar-

bejdsløhedskasser og om statistikarbejdet inden for arbejdsformidlingssystemet.

Lovforslagets elementer om fremgangsmåden i almindelighed ved anvisning af arbejde til ledige og om arbejdsløshedskassernes bistand til medlemmer, hvis ledighed er af længere varighed, er udarbejdet på baggrund af forslagene i den førstnævnte delrapport.

a) Der foreslås etableret en ny form for formidling, nemlig en »henvisning til samtale«, for hvilket det skal være karakteristisk, at der ikke kan blive tale om vægringskonsekvenser som ved den egentlige anvisning af arbejdsløshedskasemedlemmer. Ordningen foreslås begrænset til de tilfælde, hvor arbejdstilbuddet drejer sig om arbejdskraft af mere kvalificeret art, eller det tager sigte på varige ansættelser. Henvisningsformen indebærer for den arbejdssøgendes vedkommende, at han er stillet mere frit end i tilfælde af en egentlig anvisning, og for arbejdsgiverens vedkommende en større mulighed for at finde frem til de rigtige medarbejdere.

b) Der foreslås indført en ordning, hvorefter ledige, som er blevet uforskyldt ledige efter længerevarende arbejdsforhold, inden for et vist tidsrum selv får mulighed for med bistand af arbejdsformidlingen – uden vægringstrussel – at undersøge mulighederne for en ny og tilsvarende beskæftigelse. Det er herved en forudsætning, at arbejdsformidlingen ikke inden for det pågældende tidsrum kan anviser en sådan beskæftigelse.

c) Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne i højere grad inddrages i arbejdet med at søge erhvervsevnen opretholdt for medlemmer, hvis ledighed har været af længere varighed, først og fremmest ved at det kommer til at påhvile kasserne at bistå sådanne medlemmer med at udnytte foreliggende muligheder for uddannelse, genoptræning etc.

I den førstnævnte delrapport er herom anført følgende, som regeringen kan tilslutte sig:

»Som modstykke til samfundets pligt til i rimeligt omfang at stille muligheder til rådighed, for at ledige kan bevare eller generhverve erhvervsevnen i forbindelse med længerevarende arbejdsløshed, forekommer det rimeligt også at stille visse krav til den ledige om at søge disse muligheder udnyttet. Dette bør ske i et samvirke først og fremmest mellem arbejdsløshedskassen og det ledighedsramte medlem.

Da blot få måneders uafbrudt lediggang er farlig for erhvervsevnen og beskæftigelsesaktiviteten, bør det være en opgave for såvel den person, der rammes af længerevarende ledighed, som for arbejdsløshedskasseafdelingen, at de i fællesskab,

senest efter 6 måneders ledighed, gennemgår, hvilke aktuelle muligheder der findes og bør anvendes for at øge medlemmets muligheder for at komme tilbage til beskæftigelse på arbejdsmarkedet gennem deltagelse i uddannelse, træning, omskoling, beskæftigelsesforanstaltning etc.

Der bør i AF-systemet være en passende styrke af konsulenter, der kan vejlede kasseafdelinger i denne henseende.

Det er en pligt for en arbejdsløshedskasseafdeling, at den kan indestå over for tilsynet med arbejdsløshedsforsikringen, at et nydende medlem kan anses for arbejdssøgende til regelmæssigt erhvervsarbejde. Der bør derfor udformes regler, hvorved det pålægges kasseafdelingen, at den over for tilsynet for de medlemmer, der inden for 1 år ikke har haft en sammenlagt beskæftigelse af over 5 ugers varighed, kan dokumentere, hvilke aktuelt foreliggende muligheder for deltagelse i foranstaltninger af optræningsmæssig art (uddannelse, efteruddannelse, beskæftigelsesforanstaltning o. lign.), der er anvendt af medlemmet for at øge chancerne for at udnytte eventuelt kommende beskæftigelsestilbud. Arbejdsløshedskassen bør såvel lokalt som centralt arbejde for, at sådanne muligheder findes i et formålstjenligt omfang.

Dersom det efter yderligere 1 år ikke har været pågældende muligt at få og fastholde arbejde af et sådant omfang, at det for de sidste to år sammen udgør 13 ugers sammenlagt beskæftigelse, bør det påhvile arbejdsløshedskassens afdeling sammen med medlemmet at afgive en redegørelse til det lokale arbejdsmarkedsnævn om årsagerne til ledigheden samt for medlemmets deltagelse i foranstaltninger af optræningsmæssig art (uddannelse, optræning, efteruddannelse, beskæftigelsesforanstaltning o. lign.) med henblik på at sikre, at medlemmet fortsat kan anses for at være arbejdssøgende til regelmæssigt erhvervsarbejde.

På et sådant grundlag kan arbejdsmarkedsnævnet – i praksis vel igennem et underudvalg – dels generelt få et grundlag for at vurdere, om der i området findes en tilstrækkelig kapacitet af foranstaltninger mod længerevarende ledigheds følger. Dels kan nævnet med AF-kontoret mere principielt drøfte AF-kontorets tilsyn med forsikringen.

Endelig må der som efter gældende regler være en tidsmæssig og ubetinget grænse for forsikringsydelsens varighed, således at pågældende herefter må henføres under anden lovgivning.

Det er underudvalgets opfattelse, at der med en gennemførelse af de principper, som rapporten indeholder, er skabt grundlag for at fastholde ar-

bejdsløshedslovens grænse for forsikringsydelsens varighed.

Det bør betones, at en forudsætning for den her beskrevne ordning er, at der findes et rimeligt udbud af foranstaltninger til bevarelse eller genhvervelse af erhvervsvevnen. Det bør betones, at den væsentligere del af omkostningerne ved sådanne foranstaltninger til gengæld »spares« på udgiften til arbejdsløshedsdagpenge.«

I ovennævnte delrapport om arbejdsformidlingskontorenes anvisningsvirksomhed er i øvrigt indeholdt en række forslag af organisations- og personalemæssig karakter, som vil kunne gennemføres uden lovændring. Der er tale om – som led i bestræbelserne for at smidiggøre arbejdsformidlingens virkemidler – at indføre et arrangement, hvor alle kategorier af arbejdssøgende på egen hånd kan orientere sig om foreliggende arbejdstilbud (job-information). Endvidere er der tale om opdeling af arbejdsformidlingen i formidlingssektioner og fremmødesektioner (afstempling m. v.) og for så vidt angår arbejdsformidlingens personale om en intensiveret uddannelsesvirksomhed m. v.

Lovforslagets elementer vedrørende tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskasser har som udgangspunkt forslag, der er indeholdt i delrapporten af 11. juli 1977 fra arbejdsformidlingsudvalget af 1975. Der er tale om ændringer af teknisk administrativ karakter og om en skærpelse af arbejdsløshedskassernes ansvar i tilfælde, hvor der med urette er udbetalt dagpenge.

Arbejdsformidlingsudvalget af 1975 har herudover bl. a. rejst spørgsmål om behandlingen af sager i tilknytning til lovens § 63 (vægriings- og arbejdsophørssager), idet der er peget på ønskeligheden af hurtigere og mere ensartede afgørelser i sådanne sager. Dette spørgsmål vil blive overvejet.

Arbejdsformidlingsudvalget af 1975 har stillet forslag om indførelse af EDB med henblik på

- a) ledighedsstatistikken,
- b) centralisering af tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskasser,
- c) anvisningsarbejde.

Et planlægnings- og programmeringsarbejde med indførelsen af et EDB-system for ledighedsstatistikken vil blive påbegyndt i begyndelsen af 1978. Arbejdsministeriet vil nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter for Danmarks Statistik, administrationsdepartementet, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsformidlingscheferne, arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet samt EDB-kyndig bistand med henblik på at afgive ind-

stillinger om detailplanlægningen, programmeringen m. v. i forbindelse med indførelse af EDB i arbejdsformidlingssystemet på de ovennævnte under a)–c) nævnte områder. Arbejdsgruppen vil blive anmodet om at fremskynde arbejdet så meget, det er muligt.

Med hensyn til arbejdsmarkedsnævnene vil der efter forslag fra landsarbejdsnævnet ske den ændring, at arbejdsformidlingscheferne får ændret status fra medlemmer til tilforordnede. Endvidere vil primærkommunerne blive repræsenteret i nævnene.

II

De herved fremsatte forslag til lovændringer skønnes ikke at ville medføre merudgifter for det offentlige.

I bilag 1 til lovforslaget er de gældende regler i arbejdsløshedsloven og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Udtalelsen af 11. november 1977 fra udvalget vedrørende arbejdsløshedskassernes deltagelse i anvisningen er optaget som bilag 2.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1–4

Efter forslag fra landsarbejdsnævnet får arbejdsformidlingscheferne ændret status fra medlemmer til tilforordnede.

Det er fundet naturligt, at også primærkommunerne bliver direkte repræsenteret i arbejdsmarkedsnævnene, særligt på baggrund af at primærkommunerne – såvel som amtskommunerne – er inddraget i gennemførelsen af regeringens beskæftigelsesplan, jfr. loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

Hertil kommer, at der ved forslaget kan skabes grundlag for en bedre beskæftigelsespolitisk koordination af den samlede aktivitet inden for arbejdsmarkedsnævnenes områder.

For at undgå en forøgelse af nævnenes medlemstal har man efter indstilling fra landsarbejdsnævnet fundet at måtte foreslå en reduktion af den amtskommunale repræsentation (fra 5 til 3); det forudsættes, at der ikke derved sker nogen afsvækkelse af den betydningsfulde kontakt mellem amtsrådene og arbejdsmarkedsnævnene.

F. t. l. vedr. arbejdsformidling m. v.

Til nr. 5

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 6

Det er fundet hensigtsmæssigt at slå fast, at formidlingen af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere, jfr. herved lovens § 1, stk. 1, som hidtil i almindelighed vil have form af anvisning af arbejde. Anvisning vil navnlig komme på tale for ledige, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse med ret til udbetaling af dagpenge, men vil efter omstændighederne også kunne komme på tale for andre kategorier af ledige, f. eks. personer, der oppebærer hjælp til underhold i henhold til lov om social bistand.

Med indførelsen af henvisning til samtale gives der arbejdsformidlingen mulighed for under særlige omstændigheder at henvise flere ledige til samtale, førend en eventuel egentlig anvisning. Baggrunden herfor er ønsket om i videst muligt omfang at give arbejdsformidlingens brugere frihed til at vælge på baggrund af rimelige ønsker. Ordningen indebærer dels, at de arbejdssøgende får mulighed for, uden forsikringsmæssige konsekvenser, at gøre sig bekendt med flere arbejdstilbud, dels at der gives arbejdsgiverne mulighed for at tale med flere ansøgere på samme måde som ved annoncering i pressen. Ikke alle arbejdstilbud, der tilgår arbejdsformidlingen, vil være egnede til at gøres til genstand for henvisning til samtale. Arbejdstilbud, der kan indebære ansættelse af mere varig karakter eller ansættelse til stillinger, hvortil der kræves særlige kvalifikationer med hensyn til uddannelse eller faglige ekspertise, bør være kernen i henvisningsvirksomheden. Tilbud om f. eks. løsarbejde eller kortvarige vikariater falder således helt uden for det område, der er egnet til besættelse ved henvisninger til samtale.

Til nr. 7

Bestemmelserne svarer til den hidtidige § 20 med den ændring, at henvisning af arbejdskraft, for så vidt angår de forpligtelser, der påhviler arbejdsgiveren, sidestilles med anvisning af arbejdskraft, jfr. bemærkningerne til nr. 6. I tilfælde, hvor der sker henvisning, indtræder arbejdsgiverens pligt til at give meddelelse til arbejdsformidlingskontoret på det tidspunkt hvor arbejdsgiveren har truffet afgørelse om, hvorvidt den anmeldte stilling skal besættes med en af de arbejdssøgende, der er henvist.

For så vidt angår den nye bestemmelse i stk. 3, henvises til bemærkningerne til nr. 9.

236 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

Til nr. 8

Den foreslåede ændring skal ses på baggrund af den nye bestemmelse i § 24, jfr. nedenfor nr. 9.

Til nr. 9

Der er tale om en ny bestemmelse, hvorved der sker fastsættelse af rammerne for de anerkendte arbejdsløshedskassers virksomhed med hensyn til anvisning af arbejde samt henvisning til samtale.

Ordningen indebærer, at adgangen til at udøve denne virksomhed kommer til at bygge på en tilladelse i det enkelte tilfælde efter ansøgning fra en anerkendt arbejdsløshedskasse (hovedledelsen).

Tilladelser bør kun meddeles, hvis det godtgøres, at den pågældende kasse teknisk-administrativt er udstyret til at kunne efterleve de i henhold til § 24, stk. 2, fastsatte regler.

Der vil i øvrigt kunne stilles vilkår for meddelelse af tilladelser, og det må under alle omstændigheder være en forudsætning for opnåelse – og bevarelse – af tilladelser, at de i henhold til § 24, stk. 2, fastsatte regler overholdes.

Tilladelsen, der foreslås meddelt uden behovsvurdering af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet, vil kunne omfatte kassen som helhed, enkelte afdelinger eller enkelte medlemsgrupper.

Det forudsættes, at de anerkendte arbejdsløshedskasser i fornødent omfang kan tilrettelægge den omhandlede virksomhed i et praktisk samarbejde med de berørte medlemsgruppers organisationer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Ud over reglerne for samarbejdet i almindelighed mellem arbejdsformidlingskontorerne og anerkendte arbejdsløshedskasser, jfr. lovens § 10, vil der være behov for fastsættelse af detaljerede regler om bl. a. kommunikationen mellem arbejdsformidlingskontorerne og de pågældende anerkendte arbejdsløshedskasser. Om karakteren i øvrigt af sådanne regler henvises til de almindelige bemærkninger. Landsarbejdsnævnet vil blive inddraget i udformningen af reglerne.

Som følge af det her omtalte forslag om indførelse af adgang for anerkendte kasser til anvisning m. v. er det anset for rimeligt at lade de i § 20 a, stk. 1 og 2, angivne regler gælde også for kassernes virksomhed, jfr. forslaget til § 20 a, stk. 3.

Til nr. 10

Den hidtidige bestemmelse i § 24, stk. 1, oprettholdes, således at der fortsat vil bestå en adgang

for foreninger og personer til at ansøge om tilladelse til at foretage privat arbejdsanvisning.

Den hidtidige bestemmelse i § 24, stk. 2, foreslås ophævet, idet der ikke længere findes tilladelser af den omhandlede art.

Til nr. 11-12

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 13

Der vil i visse situationer kunne være behov for sanktioner, der ligger imellem på den ene side påtale og på den anden side bortfald af kassens statsanerkendelse eller bortfald af statens refusion for et (helt) regnskabsår. Indførelsen af adgangen til at nægte refusion for et særligt fastsat beløb vil derfor være hensigtsmæssig.

Til nr. 14

Forslaget er en tydeliggørelse af den nugældende regel efter henstilling fra folketingets ombudsmand. Det bemærkes, at man ved udformningen af litra b har ønsket at tydeliggøre, at det også efter denne bestemmelse er en betingelse, at beskæftigelsen får det i litra a nævnte omfang.

Til nr. 15

Efter arbejdsløshedslovens § 44, stk. 1, nr. 2, kan medlemmer, som mere end midlertidigt overgår til selvstændig virksomhed uden at kunne overflyttes til en anden kasse, bevare medlemskabet af en lønmodtagerkasse i ½ år, dog uden ret til dagpenge. Formålet med denne bestemmelse er at give disse medlemmer mulighed for at blive stående i en arbejdsløshedskasse for lønmodtagere i 6 måneder for derved at være sikret, hvis virksomheden måtte lukke i løbet af denne periode.

Efter at der er skabt forsikringsmulighed for alle selvstændige erhvervsdrivende, og der er udsendt regler om overflytning mellem arbejdsløshedskasser for selvstændige og lønmodtagere, har arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1975 anbefalet, at bestemmelsen ophæves.

Regeringen er enig heri og foreslår derfor, at bestemmelsen ophæves.

Til nr. 16.

Der indsættes en henvisning til § 20, stk. 1, jfr. herom bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 17

Forslaget indebærer en lempelse af de gældende vægringsregler. Det er fundet rimeligt, at der gives ledige, der har vist stor stabilitet i deres hidtidige beskæftigelse, mulighed for selv at undersøge og

vurdere mulighederne for en ny og tilsvarende beskæftigelse. Det er en forudsætning for udbetaling af dagpenge, at de pågældende ledige er tilmeldt arbejdsformidlingen, der skal tilbyde sin bistand også til denne kategori af arbejdssøgende. Efter forløbet af perioden på en måned indskrænkes den lediges ret til at vægre sig ved at tage anvist arbejde, der ikke svarer til den hidtidige beskæftigelse.

Ordningen nødvendiggør fastsættelse af en række nærmere regler.

Bestemmelsen bygger på et forslag fra arbejdsformidlingsudvalget af 1975.

Til nr. 18

§ 63 som helhed bør finde anvendelse, hvor der er tale om en kasses anvisning af arbejde til et ledigt medlem.

I øvrigt er der tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 19

Forslaget, der som nævnt i de almindelige bemærkninger, er udformet på grundlag af forslag fra Arbejdsformidlingsudvalget af 1975, tager sigte på i højere grad at inddrage arbejdsløshedskasserne i arbejdet med henblik på at søge erhvervsevnen opretholdt for medlemmer, hvis ledighed har været af længere varighed. Det forudsættes, at arbejdsløshedskassen senest efter 6 måneders ledighed sammen med medlemmet gennemgår hvilke aktuelle muligheder, der findes og bør anvendes for at øge medlemmets muligheder for at komme tilbage til beskæftigelse på arbejdsmarkedet gennem deltagelse i uddannelse, træning, omskoling m.m.

Det påhviler arbejdsformidlingen gennem arbejds konsulenter at vejlede kasserne i denne henseende.

Efter nærmere regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet, skal kasserne over for tilsynsmyndighederne dokumentere, hvilke foranstaltninger af uddannelsesmæssig, genoptræningsmæssig eller omskolingsmæssig art, der er benyttet af medlemmer, hvis ledighed har oversteget en vis grænse.

Hvis medlemmet fortsat er ledigt i længere tid, skal kassen give vedkommende arbejdsmarkedsnævn en redegørelse med henblik på behovet for yderligere uddannelsesmuligheder m. v. inden for det pågældende faglige og geografiske område. Hensigten hermed er ikke at forsyne nævnene med oplysninger om enkeltpersoner, men alene at give dem præcist kendskab til omfang af og årsager til langvarig ledighed inden for de forskellige kasser;

dette vil give nævnene et bedre grundlag for deres overvejelser om den arbejdsmarkedspolitiske tilpasning.

For at sikre, at de tilbud, der stilles til rådighed for de ledige, får virkning, er det nødvendigt, at de ledige i videst muligt omfang gør brug af disse muligheder. Det bemærkes i denne forbindelse, at det ifølge lovens § 43 er en betingelse for bevarelse af medlemskab af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse – ligesom det i øvrigt anses for en betingelse for udbetaling af dagpenge, jfr. herved lovens § 57 – at medlemmet kan anses for arbejdssøgende til regelmæssigt erhvervsarbejde, det vil sige står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Ved bedømmelsen af om denne betingelse er opfyldt med hensyn til bevarelse af medlemskab af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse, bør der tages hensyn til, om medlemmet har udnyttet foreliggende egnede uddannelsesmuligheder m. v.

Til nr. 20

Ændringen er redaktionel, jfr. nr. 21.

Til nr. 21

Efter de gældende regler kan dagpengebeløb, der er udbetalt med urette, kræves tilbagebetalt af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling skyldes, at arbejdsløshedslovens regler eller bestemmelser, der er fastsat i henhold til loven, er tilsidesat af tillidsmanden eller afdelingen.

Da det er kassens hovedledelse, der principielt har ansvaret for, at dagpengemidlerne forvaltes i overensstemmelse med de gældende regler, påhviler det hovedledelsen at træffe passende foranstaltninger til at sikre dette.

Forslaget, der bygger på en flertalsindstilling fra Arbejdsformidlingsudvalget af 1975, indebærer, at kassens hovedledelse er umiddelbart ansvarlig over for staten for enhver urigtig udbetaling af dagpenge fra en afdelings side, (der ikke udelukkende skyldes medlemmets forhold), medmindre kassen kan godtgøre, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindrede ved almindelig agtpågivenhed.

Kassens mulighed for fritagelse for ansvar beror således på, om kassen kan godtgøre, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindrede ved fornøden agtpågivenhed fra den udbetalende tillidsmands side og ej heller gennem iværksættelse af passende foranstaltninger fra hovedledelsens side, herunder udarbejdelse af instrukser og vejledninger m. v. til brug for afdelingerne. Det foreslås, at kassen skal kunne gøre regres over for tillidsmanden eller afdelingen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.

Forudsætningen for, at kassen kan pålægge tillidsmanden eller afdelingen at udrede beløbet, er således, at der i forbindelse med udbetalingen har foreligget uagtsomhed fra den udbetalende tillidsmands side.

Til nr. 22–23

Den foreslåede ændrede affattelse, specielt bestemmelsen i § 88, stk. 3, giver mulighed for omlægning (centralisering) af tilsynet i administrativ teknisk henseende.

Til nr. 24.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 25

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 26

Bortfaldet af bestemmelsen skal ses på baggrund af den igangværende regionalisering af arbejdsformidlingen, der forventes at indebære, at der ved lovens ikrafttræden ikke længere er behov for den pågældende overgangsbestemmelse.

Til § 2

Det er ønskeligt, at ændringerne træder i kraft snarest muligt.

Den ændrede sammensætning af arbejdsmarkedsnævnene bør have virkning ved den førstkomende nykonstituering af nævnene pr. 1. maj 1978.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 9, stk. 1, affattes således:

»Arbejdsmarkedsnævnet består af en formand og 15 andre medlemmer. Arbejdsformidlingschefen er tilfornordnet nævnet og virker som dets sekretær.«

2. § 9, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Uden for Københavnsområdet udpeger amtsrådet 3 medlemmer, og kommunalbestyrelserne inden for amtet udpeger i fællesskab 2 medlemmer.«

3. I § 9, stk. 3, udgår: »samt arbejdsformidlingschefen«.

4. I § 9, stk. 4, udgår: »og arbejdsformidlingschefen«.

§ 9. Arbejdsmarkedsnævnet består af en formand, af arbejdsformidlingschefen og af 15 andre medlemmer. Arbejdsformidlingschefen virker som nævnets sekretær.

Stk. 2. Som repræsentanter for områdets lønmodtagerorganisationer udpeger Landsorganisationen i Danmark 5 medlemmer. Som repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer udpeger Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer 5 medlemmer. Endelig udpeger uden for Københavnsområdet amtsrådet 5 medlemmer. Af de af amtsrådet udpegede medlemmer skal 1 være medlem af udvalget til forvaltning af amtskommunens sociale og sundhedsmæssige anliggender uden for sygehusvæsenet og 1 være medlem af det for amtet nedsatte revaliderings- og pensionsnævn. I Københavnsområdet udpeger Københavns borgerrepræ-

sentation efter indhentede erklæringer fra Københavns amtsråd og Frederiksberg kommunalbestyrelse 5 medlemmer. Samtidig udpeges på tilsvarende måde suppleanter for hvert enkelt medlem.

Stk. 3. De i indhold til stk. 2 udpegede medlemmer samt arbejdsformidlingschefen udpeger for en 2-årig periode formanden og suppleanten for denne.

Stk. 4. Bortset fra formanden og arbejdsformidlingschefen udpeges nævnets medlemmer og disses suppleanter for en 4-årig periode, begyndende 1. maj umiddelbart efter de kommunale valg. Den, der er valgbar til kommunalbestyrelsen, kan ikke modsætte sig medlemskab af nævnet for en periode, men kan herefter nægte at lade sig beskikke eller udpege i den kommende periode.

5. I § 14, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 20, stk. 2,« til: »§ 20 a, stk. 2,«.

§ 14. Rejsehjælp ydes som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Herudover ydes under længere rejser et tillæg, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet. Dette tillæg kan dog ikke ydes ved de i stk. 2, nr. 4 og 5, nævnte rejser.

Stk. 2. Hjælpen kan ydes til personer, som

1. rejser for at søge arbejde uden for hjemstedet, såfremt arbejdsformidlingen finder rejsen nødvendig for ansættelsesforholdets etablering eller i øvrigt af afgørende betydning for den arbejdssøgende,
2. rejser for at overtage arbejde uden for hjemstedet, idet der dog ved rejse til udlandet kun kan ydes rejsehjælp i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet,

3. rejser tilbage til hjemstedet efter at have arbejdet uden for dette, når arbejdsforholdet er ophørt efter så kort tid, at den arbejdssøgende ikke med rimelighed bør bekoste hjemrejsen, såfremt årsagen til arbejdets ophør ikke kan tilregnes ham og andet passende arbejde på tilflytningsstedet ikke kan anvises ham,
4. rejser tilbage til hjemstedet i tilfælde som nævnt i § 20, stk. 2, eller
5. dagligt rejser mellem hjem og arbejdssted, såfremt arbejdet er anvist af arbejdsformidlingen og er af midlertidig art, og såfremt afstanden normalt vil forudsætte, at den pågældende tager ophold uden for hjemstedet.

6. § 20 affattes således:

»§ 20. Formidling af kontakt mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere sker ved anvisning, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Arbejdsformidlingen kan til stillinger, som kan indebære varig ansættelse, eller hvortil der kræves særlige kvalifikationer, formidle kontakt mellem arbejdsgiveren og een eller flere arbejdssøgende ved henvisning til samtale efter nærmere aftale med arbejdsgiveren. Nærmere regler herom fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

7. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Når anvisning eller henvisning af arbejdssøgende har fundet sted, giver arbejdsformidlingskontoret straks meddelelse herom til arbejdsgiveren. Kommer arbejdsforholdet ikke i stand, eller afbrydes det umiddelbart efter overtagelsen, påhviler det arbejdsgiveren straks at give meddelelse herom til arbejdsformidlingskontoret. Kontoret underretter derefter vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtager meddelelse.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der afviser arbejdssøgende, der af arbejdsformidlingen er anvist eller henvist til ham, er pligtig at godtgøre rejseudgifter, der måtte være afholdt af arbejdsformidlingskontoret, såfremt afvisningen skyldes antagelse af anden arbejdskraft, og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret derom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne være undgået.

Stk. 3. Ved en anerkendt arbejdsløshedskasses anvisning eller henvisning til samtale, jfr. § 24, finder reglerne i stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.«

§ 20. Når anvisning af arbejdskraft har fundet sted, giver arbejdsformidlingskontoret straks meddelelse herom til arbejdsgiveren. Kommer arbejdsforholdet ikke i stand, eller afbrydes det umiddelbart efter overtagelsen, påhviler det arbejdsgiveren straks at give meddelelse herom til arbejdsformidlingskontoret. Kontoret underretter derefter vedkommende arbejdsløshedskasse samt arbejdsdirektoratet om den modtagne meddelelse.

Stk. 2. En arbejdsgiver, der afviser den til ham anviste arbejdskraft, er pligtig til at godtgøre rejseudgifter, der i anledning af anvisningen måtte være afholdt af arbejdsformidlingskontoret, såfremt afvisningen skyldes antagelse af anden arbejdskraft, og arbejdsgiveren ikke har underrettet kontoret derom på et sådant tidspunkt, at rejse til arbejdsstedet kunne være undgået.

8. Overskriften til afsnit II ændres til:

»Afsnit II. Anden arbejdsanvisning m. v.«.

Afsnit II. Privat arbejdsanvisning m. v.

9. Efter § 23g indsættes i afsnit II, kapitel 6, som ny §24:

»§ 24. Arbejdsdirektøren kan efter forhandling med landsarbejdsnævnet tillade anerkendte arbejdsløshedskasser, at disse som led i den offentlige arbejdsformidling for hele deres område eller for enkelte af deres afdelinger eller for enkelte medlemsgrupper anviser arbejde til ledige medlemmer og henviser sådanne til samtale, jfr. § 20.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler om gennemførelsen af stk. 1, herunder om samarbejdet mellem arbejdsgiverne, arbejdsformidlingskontorerne og de anerkendte arbejdsløshedskasser, der har fået tilladelse i henhold til stk. 1.«

10. I § 24, der bliver § 24 a, ophæves stk. 2. Stk. 3 bliver stk. 2, og i stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 24. Arbejdsministeren kan efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade personer og foreninger af foretage privat arbejdsanvisning inden for enkelte faglige eller stedlige områder, hvor der skønnes at være ganske særligt behov herfor.

Stk. 2. Tilladelser til privat arbejdsanvisning, der er meddelt i henhold til § 1 i lov nr. 249 af 13. juni 1968 om privat arbejdsanvisning, er fortsat gyldige.

Stk. 3. Arbejdsministeren kan, hvor der inden for faglige eller stedlige områder skønnes at være behov derfor, efter indstilling fra arbejdsdirektøren og efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og lønmodtagerorganisationer tillade udøvelse af virksomhed, der består i udlejning af arbejdskraft, hvis ansættelse hos udlejeren kun omfatter det enkelte udlejningsforhold.

Stk. 4. Inden for handels- og kontorområdet er den i stk. 3 beskrevne virksomhed indtil videre tilladt på de hidtil gældende vilkår.

11. § 25 affattes således:

»§ 25. Tilladelse efter §§ 24 og 24 a kan tilbagekaldes, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes.

Stk. 2. Med mindst 3 måneders varsel kan tilladelse efter § 24 a endvidere tilbagekaldes, når der ikke længere skønnes at være behov for virksomhed af den pågældende art.«

§ 25. Tilladelse efter § 24 kan tilbagekaldes, hvis et vilkår for tilladelsen overtrædes. Med mindst 3 måneders varsel kan tilladelsen endvidere tilbagekaldes, når der ikke længere skønnes at være behov for den gældende virksomhed.

12. I § 26, stk. 1, ændres »§ 24« til: »§ 24 a«.

§ 26. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med privat arbejdsanvisning og udlejning af arbejdskraft, der udøves i henhold til § 24.

13. I § 38 indsættes efter », jfr. § 79, stk. 1,«: »helt eller delvis«.

§ 38. Arbejdsministeren kan bestemme, at an-

erkendelsen af en kasse bortfalder, eller at statens refusion, jfr. § 79, stk. 1, bortfalder for et regnskabsår,

1. hvis kassens ledelse tilsidesætter reglerne i denne lov eller bestemmelser, der er givet i henhold til loven, eller hvis kassens virksomhed ikke foregår under iagttagelse af fornøden påpasselighed og orden, eller
2. hvis arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet skønner, at kassen uden direkte at overtræde gældende regler dog i forholdet til medlemmerne eller til andre anerkendte arbejdsløshedskasser, virker på en for arbejdsløshedsforsikringen i dens helhed uheldig måde.

14. § 41, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3. som enten

a) er beskæftiget som lønmodtager inden for kassens faglige område med en gennemsnitlig arbejdstid på over 30 timer ugentlig, jfr. dog kapitel 11, og som har haft sådan beskæftigelse i mindst 5 uger umiddelbart før begæring om optagelse eller

b) dokumenterer at kunne få og faktisk får sådan beskæftigelse som nævnt i litra a umiddelbart efter optagelsen, eller

c) har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse til kassens faglige område af mindst 18 måneders varighed, når begæring om optagelse fremsættes inden 2 uger efter uddannelsens afslutning, eller

d) mere end midlertidigt udøver selvstændig erhvervsvirksomhed, eller

e) aftjener værnepligt.«

§ 41. Ret til optagelse som medlem har personer,

1. som har bopæl her i riget, bortset fra Færøerne og Grønland, jfr. dog stk. 5 og stk. 6,
2. som er mellem 16 og 65 år, og
3. som umiddelbart før begæring om optagelse har haft arbejde som lønmodtager inden for kassens faglige område i mindst 5 uger med en gennemsnitlig arbejdstid på over 30 timer ugentlig, jfr. dog kapitel 11, eller som dokumenterer at kunne få sådant arbejde umiddelbart efter optagelsen, eller som har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse til kassens faglige område af mindst 18 måneders varighed, eller som mere end midlertidigt udøver selv-

stændig erhvervsvirksomhed, eller som aftjener værnepligt.

direktøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

15. § 44, stk. 1, affattes således:

»§ 44. Uanset bestemmelsen i § 42 kan arbejdsdirektøren tillade, at et medlem, som tager lønarbejde uden for kassens faglige område, bevarer medlemskab i denne, såfremt der ikke findes en anden kasse, hvortil medlemmet kan overflytte, jfr. § 94.«

§ 44. Uanset bestemmelserne i §§ 42 og 43 kan arbejdsdirektøren tillade

1. at et medlem, som tager lønarbejde uden for kassens faglige område, bevarer medlemskab i denne, såfremt det ikke findes anden kasse, hvortil medlemmet kan overflyttes, jfr. § 94, og
2. at et medlem, som mere end midlertidigt overgår til selvstændig erhvervsvirksomhed uden at kunne overflyttes til anden kasse, eller som i øvrigt ikke længere opfylder betingelserne i § 43 for medlemskab, kan bevare dette i ½ år, dog uden ret til dagpenge. Såfremt medlemmet på ny opfylder betingelserne for medlemskab, indtræder ret til dagpenge, uanset om betingelserne i kapitel 10 er opfyldt, dog først når medlemmet har haft arbejde i det omfang, som er angivet i § 41, stk. 1, nr. 3. Arbejdsdirektøren kan dog tillade, at der bortses fra denne betingelse.

16. I § 63, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »arbejdsformidlingen«:

»jfr. § 20, stk. 1.«

17. I § 63 indsættes efter stk. 1 som nye stk.:

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, kan et medlem, som inden for de sidste 2 år har haft beskæftigelse i mindst 1½ år, og som forud for ledigheden har haft beskæftigelse i samme ansættelsesforhold i mindst ½ år, inden for den første måned efter ledighedens indtræden vægre sig ved at overtage arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, når det anviste arbejde i henseende til løn- og arbejdsvilkår ikke svarer til medlemmets hidtidige beskæftigelse.

Stk. 3. De nærmere regler for anvendelsen af bestemmelsen i stk. 2 fastsættes af arbejds-

18. § 63, stk. 3, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For et medlem af en kasse, som i henhold til kapitel 6 har tilladelse til at foretage arbejdsanvisning, finder reglerne i stk. 1-4 tilsvarende anvendelse, når kassen anviser medlemmet arbejde.«

§ 63. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem,

1. som uden fyldetsgørende grund vægrer sig ved at overtage et passende arbejde, der anvises ham af arbejdsformidlingen, og for hvilket lønnen ikke er lavere end den, som efter overenskomst mellem arbejdsgivere og lønmodtagere gælder for tilsvarende arbejde, eller
2. som uden fyldestgørende grund forlader sit arbejde, eller hvis ledighed skyldes utilbørlig adfærd på arbejdspladsen.

Stk. 2. Et medlem kan ikke med rette, jfr. stk. 1, nr. 1, vægre sig ved at overtage arbejde, som ligger uden for hidtidigt fagområde, når der på det sted, hvor arbejdet skal udføres, er behov for overførsel af arbejdskraft fra andre fagområder, når medlemmet har evner og kræfter til at udføre arbejdet, og når muligheden for at vende tilbage til det hidtidige fagområde ikke forringes væsentligt. Dette sidste gælder dog kun i tilfælde, hvor medlemmets tilknytning til det hidtidige fagområde påviseligt er således bevaret, at det er rimeligt at tage hensyn hertil.

Stk. 3. For et medlem af en kasse, som i henhold til § 24 har tilladelse til at foretage privat arbejdsanvisning, finder reglen i stk. 1, nr. 1, tilsvarende anvendelse, når kassen anviser medlemmet arbejde.

19. § 65 affattes således:

»§ 65. Hvis et medlems ledighed skønnes at blive af længere varighed, påhviler det arbejdsløhedskassen i samarbejde med arbejdsformidlingen at bistå medlemmet med at søge dets arbejdsevne og tilknytning til arbejdsmarkedet bevaret gennem udnyttelse af foreliggende muligheder af uddannelsesmæssig, genoptræningsmæssig og omskolingsmæssig art, jfr. § 43.

Stk. 2. Det påhviler kassen over for tilsynet, jfr. § 88, at dokumentere, hvilke foreliggende foranstaltninger af optræningsmæssig art der er anvendt af medlemmer, som ikke inden for det sidste år har haft en sammenlagt beskæftigelse af over 5 ugers varighed.

Stk. 3. Det påhviler endvidere kassen over for vedkommende arbejdsmarkedsnævnet at redegøre for årsagerne til ledigheden for medlemmer, der ikke inden for de sidste 2 år har haft en sammenlagt beskæftigelse af over 13 ugers varighed, med henblik på en belysning af behovet for yderligere uddannelsesmuligheder m.v. inden for det pågældende faglige og geografiske område, jfr. § 8

Stk. 4. Det påhviler medlemmerne at medvirke ved tilvejebringelsen af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-3.

Stk. 5. Nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med landsarbejdsnævnet.«

§ 65. Når et medlems ledighed inden for et år overstiger en bestemt grænse, påhviler det kassen at undersøge årsagen til ledigheden med henblik på, om medlemmet har behov for hjælp af behandlingsmæssig eller optræningsmæssig art for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Det påhviler medlemmet at medvirke ved undersøgelsen.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler.

20. I § 79, *stk. 1*, ændres »§§ 38 og 80, *stk. 1*« til: »§§ 38, 80, *stk. 1*, og 86, *stk. 2*«

§ 79. Staten yder hver kasse refusion af de udgifter, som kassen i det foregående regnskabsår har afholdt efter kapitel 9, jfr. dog §§ 38 og 80, *stk. 1*.

21. § 86, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* I tilfælde, hvor der er udbetalt dagpenge med urette, men hvor medlemmet ikke er pligtig at betale beløbet tilbage i medfør af *stk. 1*, har kassen kun krav på refusion fra statskassen, såfremt det godtgøres, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindret ved almindelig agtpågivenhed. Kassen kan bestemme, at dagpengebeløb, som kas-

sen herefter ikke får refunderet, endeligt skal afholdes af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling kan tilregnes tillidsmanden eller afdelingen.«

§ 86. Har et medlem givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge, skal dagpengebeløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.

Stk. 2. Det kan af kassen eller arbejdsdirektøren bestemmes, at dagpengebeløb der er udbetalt med urette, skal kræves tilbagebetalt af vedkommende tillidsmand eller afdeling af kassen, såfremt den fejlagtige udbetaling skyldes, at regler i denne lov eller bestemmelser, som er fastsat i henhold til loven er tilsidesat af tillidsmanden eller afdelingen.

Stk. 3. Er dagpengebeløb, som skal tilbagebetales i henhold til *stk. 1* og *2*, ikke tilbagebetalt inden en frist, som kassen har fastsat, kan arbejdsdirektøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen.

22. § 88, *stk. 1-3*, affattes således:

»§ 88. Arbejdsdirektøren fører bistået af arbejdsformidlingskontorerne tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser, er kasserne behjælpelig med oplysning og vejledning og yder bistand ved oprettelse af nye kasser.

Stk. 2. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om det i *stk. 1* omhandlede tilsyn.

Stk. 3. Til gennemførelsen af tilsynet kan arbejdsdirektøren fastsætte, på hvilken måde og inden for hvilke frister de til tilsynet nødvendige oplysninger skal gives.«

§ 88. Arbejdsdirektøren fører tilsyn med de anerkendte arbejdsløshedskasser, er kasserne behjælpelig med oplysning og vejledning og yder bistand ved oprettelsen af nye kasser.

Stk. 2. Ved tilsynet med de stedlige afdelinger af kasserne bistår arbejdsdirektøren af arbejdsformidlingskontorerne.

Stk. 3. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om det tilsyn, som er nævnt i *stk. 1* og *2*.

23. I § 91, *stk. 1*, ændres »arbejdsformidlingskontorerne« til: »arbejdsdirektørens« og »§ 88, *stk. 2*« til: »§ 88«.

§ 91. Til brug ved arbejdsformidlingskontorer-
nes tilsyn med kasserne, jfr. § 88, stk. 2, skal en
arbejdsgiver på begæring oplyse:

1. hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et
nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigel-
sesperioder inden for dette tidsrum,
2. hvorvidt han har beskæftiget bestemte med-
lemmer af en kasse inden for et nærmere angiv-
vet tidsrum,
3. hvilken løn der er udbetalt til bestemte med-
lemmer af en kasse inden for et nærmere angiv-
vet tidsrum, og
4. årsagen til et medlems arbejdsophør.

24. I § 101 ændres »§ 20, stk. 1« til: »§ 20
a, stk. 1 og 3«.

§ 101. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde
de pligter, som påhviler ham efter § 20, stk. 1, eller
§ 91, straffes han med bøde.

25. I § 102 indsættes efter »§ 24«: »og § 24
a«.

§ 102. Den, der uden tilladelse udøver virk-
somhed som nævnt i § 24, straffes med bøde eller
hæfte, jfr. dog § 29.

26. § 107 ophæves.

§ 107. De i henhold til tidligere lovgivning
bestående arbejdsformidlingskontorer, der ikke er
omfattet af bestemmelsen i § 5, opretholdes, indtil
anden bestemmelse træffes af arbejdsministeren.

Stk. 2. Såfremt der i en amtskommune måtte
være mere end ét arbejdsformidlingskontor, afgør
arbejdsdirektøren efter forhandling med forman-
den for arbejdsmarkedsnævnet, hvilken af arbejds-
formidlingscheferne der indtræder som medlem af
nævnet. Den eller de øvrige arbejdsformidlings-
chefer i amtskommunen deltager som tilforordnede
i nævnets drøftelser.

LANDSARBEJDSNÆVNET

København den 11. november 1977

Formanden

Bilag 2

Arbejdsministeriet.

I henhold til arbejdsministeriets skrivelse af 22. november 1976 har arbejdsdirektoratet i tilslutning til landsarbejdsnævnet nedsat et udvalg med den opgave – ud fra nærmere angivne forudsætninger – at redegøre for, hvorledes der bedst muligt kan skabes basis for arbejdsløshedskassernes deltagelse i anvisningen, og komme med forslag herom.

Udvalget har haft følgende sammensætning:

Direktør Viggo Nørby, LAN (formand)

Kontorchef Hans Skov Christensen, DA

Sekretær Inga Olsen, LO

Hovedkasserer Eivind Larsen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke

Arbejdskonsulent Svend Mortensen, arbejdsformidlingskontorenes personaleorganisationer

Underdirektør Arne Nielsen, arbejdsdirektoratet

Fuldmægtig Else Lambæk og fuldmægtig Ole Hammer Jensen, arbejdsdirektoratet (sekretærer).

Under udvalgets første drøftelser af den stillede opgave blev udvalget orienteret om, at AF-udvalget af 1975 arbejdede med forslag til en smidiggørelse af hele formidlingsproceduren, som – hvis forslagene blev virkeliggjort – i væsentlig grad ville påvirke grundlaget for det videre arbejde i nærværende udvalg.

Udvalget besluttede derfor at udsætte de videre drøftelser, indtil resultatet af AF-udvalgets arbejde forelå.

AF-udvalgets delbetænkning vedrørende formidlingsområdet foreligger nu, og nærvæ-

rende udvalg har genoptaget sine drøftelser. Som et resultat af disse drøftelser ønsker udvalget at udtale følgende:

AF og arbejdsløshedskasserne har en sammenfaldende interesse i dels at skaffe det fælles klientel information om så mange ledige job som muligt, dels at motivere de kvalificerede til at søge disse.

Det må derfor betragtes som naturligt, at en kasse, når den enten fra en arbejdsgiver eller fra annoncer eller på anden måde har fået kendskab til et ledigt job, videregiver oplysning herom til et eller flere af dens medlemmer, som må skønnes at være egnede til dette job.

En sådan informationsvirksomhed vil kunne øge arbejdsmulighederne for de arbejdsledige, og når den fører til, at et arbejdsforhold bliver etableret, vil et ønskeligt mål for alle parter være nået.

Arbejdsløshedskassernes informationsvirksomhed over for medlemmerne om ledige stillinger falder efter udvalgets opfattelse inden for rammerne af, hvad der kan etableres i medfør af arbejdsløshedslovens § 10, hvorefter der skal fastsættes nærmere regler for samarbejdet mellem arbejdsformidlingskontorerne og de anerkendte arbejdsløshedskasser, herunder om arbejdsløshedskassernes forpligtelse til at yde bistand ved arbejdsformidlingen.

Arbejdsløshedskassernes bistand på den oven for beskrevne måde kræver imidlertid en formalisering ved en ændring af det hidtidige samarbejds-cirkulære af 30. januar 1969. Det må af det ændrede samarbejds-cirkulære klart fremgå, at det fortsat er AF, der har ansvaret for formidlingsvirksomheden og

styrer samarbejdet med kasserne på dette område. Der må ved ændringen af samarbejds-cirkulæret tilvejebringes et sæt procedurereregler, der sikrer, at en kasse, når den har videregivet et arbejdstilbud til en arbejdssøgende, straks giver AF underretning herom og samtidigt oplyser, hvem der har fået tilbuddet. Herved undgår man, at AF, som muligvis også har kendskab til det ledige job, nytteløst udfolder bestræbelser for at få jobbet besat. Ligeledes må der i tilfælde, hvor en kasse har givet information om et ledigt job, uden at dette har ført til noget resultat, gives AF underretning herom. Arbejdsledsheds-kassens bistand skulle efter udvalgets opfattelse ikke nødvendiggøre en ministeriel tilladelse i medfør af arbejdsledshedslovens § 24.

Gennemførelsen af de forslag, som AF-udvalget har udarbejdet – såvel på formidlingsområdet som på andre områder – vil forudsætte ændringer i lovgivningen og cirkulærer.

Da det må forventes, at forslag til disse

lovændringer vil blive forelagt folkettinget omkring årsskiftet 1977/78, vil arbejdsledsheds-kassernes adgang til at deltage i anvisningen kunne finde udtryk i forelæggelsestale og bemærkningerne til sådanne lovforslag, uagtet at denne adgang ikke i sig selv kræver ændring af lovtæksten.

Et flertal af udvalget er af den opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, om de ændringer i samarbejds-cirkulæret, som den forslåede deltagelse i formidlingsarbejdet fra arbejdsledsheds-kassernes side nødvendiggør, foretages samtidigt med gennemførelsen af AF-udvalgets forslag, således at man undgår med korte mellemrum at skulle ændre de pågældende regler.

LO's repræsentant i udvalget er af den opfattelse, at den nærmere udformning af arbejdsledsheds-kassernes adgang til at deltage i anvisningen ikke skal afvente disse koordineringsbe- stræbelser, men straks bør iværksættes ud fra den opfattelse, at intet praktisk arbejde for at få flest muligt ledige i arbejde må forsømmes af administrative grunde.

VIGGO NØRBY